

Thomas S.
Monson

PROFETER SOM VÄGLEDER OSS

För några år sedan satt jag i rummet i Salt Lake-templet där första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum träffas en gång i veckan. Jag tittade upp på väggen mitt emot första presidentskapet och såg på porträtten av alla kyrkans presidenter.

Medan jag tittade på dem, mina företrädare – från profeten Joseph Smith (1805–1844) till president Gordon B. Hinckley (1910–2008) – tänkte jag: ”Vad tacksam jag är för vägledningen från var och en.”

De här är enastående män som aldrig vacklade, aldrig tvekade och aldrig misslyckades. De är gudsmän. När jag tänker på de nutida profeter som jag har känt och älskat, minns jag deras liv, deras egenskaper och deras inspirerande undervisning.

President Heber J. Grant (1856–1945) var kyrkans president när jag föddes. När jag begrundar president Grants liv och lärdomar inser jag att en egenskap som han alltid visade var ihärdighet – ihärdighet i fråga om sådant som är gott och ädelt.

President George Albert Smith (1870–1951) var kyrkans president när jag verkade som biskop i min församling i Salt Lake City. Han såg att det pågår en stor dragkamp mellan Herren och motståndaren. ”Om du håller dig på Herrens sida av linjen”, sa han, ”står du under hans inflytande och har ingen önskan att göra orätt.”¹

Jag kallades att verka som medlem i de tolv kворum 1963 av president David O. McKay (1873–1970).

Han lärde oss att visa hänsyn mot varandra genom sitt sätt att leva. ”Sann kristendom”, sa han, ”är kärlek i handling.”²

President Joseph Fielding Smith (1876–1972), en av kyrkans mest produktiva författare, hade som vägledande princip i livet att vara lärd i evangeliet. Han läste skrifterna oupphörligt och kände bättre till lärdomarna inom dess sidor än någon annan som jag har träffat.

President Harold B. Lee (1899–1973) verkade som min stavspresident när jag var liten. Ett av hans favoritcitrat var: ”Stå ... på heliga platser och låt er inte rubbas.”³ Han uppmanade de heliga att vara i harmoni med och hörsamma den Helige Andens viskningar.

Jag tror att en vägledande princip för president Spencer W. Kimball (1895–1985) var hängivenhet. Han var fullständigt, otvetydigt hängiven Herren. Han följde också evangeliet hängivet.

När president Ezra Taft Benson (1899–1994) blev kyrkans president kallade han mig att verka som sin andre rådgivare i första presidentskapet. Kärlek var hans vägledande princip, vilken genomsyrar hans favoritcitrat, uttalat av Frälsaren: ”Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är.”⁴

President Howard W. Hunter (1907–1995) såg alltid till det bästa hos andra. Han var alltid artig. Han var alltid ödmjuk. Jag hade förmånen att verka som hans andre rådgivare.

President Gordon B. Hinckley uppmanade oss att göra vårt bästa. Han vittnade mäktigt om Frälsaren och hans uppdrag. Han undervisade oss med kärlek. Att verka som hans förste rådgivare var en ära och en välsignelse.

Frälsaren ger oss profeter därför för att han älskar oss. Under

generalkonferensen i oktober har kyrkans generalauktoriteter återigen förmånen att förmedla hans ord. Vi antar högtidligt och ödmjukt det ansvaret.

Vilken välsignelse det är att Jesu Kristi återställda kyrka finns på jorden och att den är grundad på

uppenbarelsens klippa. Fortsatt uppenbarelse är Jesu Kristi evangeliums livsnerv.

Må vi förbereda oss för att ta emot den personliga uppenbarelse som så rikligt strömmar till oss under generalkonferensen. Må våra hjärtan vara fyllda av djup beslutsamhet när vi höjer våra händer för att understödja våra levande profeter och apostlar. Må vi bli upplysta, upplyfta, tröstade och stärkta när vi lyssnar på deras budskap. Och må vi vara redo att på nytt besluta oss för att vara hängivna Herren Jesus Kristus – hans evangelium och hans verk – och med förnyad beslutsamhet hålla hans bud och göra hans vilja. ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: George Albert Smith* (2011), s. 183.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 184.
3. L&F 87:8.
4. 3 Ne. 27:27.

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

President Monson återger mäktiga lärdomar han har fått av profeterna före honom. Han påminner oss också om att "Frälsaren ger oss profeter därför att han älskar oss". När du samtalar med dem du undervisar kan ni prata om hur profeter och apostlar är tecken på Guds

kärlek till oss. Du kan återge ett råd från ett av president Monsons tidigare generalkonferenstal. Uppmana dem du undervisar att förbereda sig för generalkonferensen genom att läsa tal som har varit särskilt inspirerande för dem och hjälpt dem att känna Frälsarens kärlek.

Av ett hjärta

Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om. Hur kan kunskap om Hjälpföreningens syfte förbereda Guds döttrar för det eviga livets välsignelser?

”Och Herren kallade sitt folk SION, eftersom de var av ett hjärta och ett sinne och levde i rättfärdighet, och det fanns inga fattiga bland dem” (Mose 7:18). Hur kan vi bli ett?

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”Mitt i det engelska ordet för *försoning* finns ordet *en*. Om varje människa kunde förstå detta skulle det aldrig finnas en enda person som vi inte skulle bry oss om, oavsett ålder, ras, kön, religion eller social och ekonomisk ställning. Vi skulle sträva efter att efterlikna Frälsaren och skulle aldrig vara ovänliga, likgiltiga, respektlösa eller okänsliga mot andra.”¹

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: ”Där människor har ... Anden hos sig kan vi vänta oss harmoni. ... Guds ande förorsakar aldrig stridigheter (se 3 Ne. 11:29). ... Den leder till personlig frid och en känsla av samhörighet med andra.”²

Tro
Familj
Tjänande

På tal om svårigheter i familjen har Carole M. Stephens, tidigare första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, sagt: ”Jag har aldrig behövt uppleva en skilsmässa, den smärta och otrygghet som kommer av att bli övergiven eller ansvaret förbundet med att vara ensamstående mor. Jag har inte upplevt ett barns död, ofruktsamhet eller dragning till det egna könet. Jag har inte behövt utstå övergrepp, kronisk sjukdom eller missbruk. Det har inte varit en del av min utveckling. ...

Men genom *mina* personliga prövningar ... har jag blivit väl förtrogen med han som förstår ... Och dessutom har jag upplevt alla de prövningar jag

nämnde som dotter, mor, mormor, syster, moster och vän.

Våra möjligheter som förbundsdöttrar till Gud är inte bara att lära av egna utmaningar. Det är att förenas i empati och medkänsla när vi stödjer medlemmar av Guds familj i deras kamp så som vi förbundet oss att göra.”³

Ytterligare skriftställen och information

Johannes 17:20–23; Efesierbrevet 4:15; Mosiah 18:21–22; 4 Nephi 1:15
reliefsociety.lds.org

SLUTNOTER

1. Se M. Russell Ballard, ”Försoningen och en själs värde”, *Liahona*, maj 2004, s. 86.
2. Henry B. Eyring, ”På det vi må vara ett”, *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 69.
3. Carole M. Stephens, ”Familjen är från Gud”, *Liahona*, maj 2015, s. 11–12.

Att begrunda

Hur gör
enighet oss
emellan att
vi blir ett
med Gud?